

The Battle on Kamino

Av John "Jonipoon" Kristiansson

Part One

Klonkrigen hade pågått i två år nu och mörkrets makter tog mer och mer överhand över republiken. Senaten är nästan splittrad, men diskussionerna pågår ändå och man försöker hitta en lösning för att få slut på kriget. På Coruscant har jedimaster Obi-Wan Kenobi och hans padawan Anakin Skywalker förts till Jeditrådet.

– Vi har nyligen fått reda på att hemliga spaningsdroider har landat på många av de yttre av republikens stjärnsystem. Hittills har inga skador rapporterats, men flera av republikens andra system har redan blivit attackerade.

– Vet vad vi borde göra, du vet master Obi-Wan? Frågade Yoda där hann satt i sin fåtölj.

– Jag föreslår att vi koncentrerar oss på attackerna mot Coruscant och försöker förhindra en större katastrof på planeten. Kaminos premiärminister har kontaktat oss och säger att den nya sändningen kloner är klar. Vi behöver bara hämta de.

– Utmärkt, sa Mace Windu. Obi-Wan, du får i uppdrag att resa till Kamino och eskortera de till Coruscant så fort som möjligt. Res i grupper, och försök att undvika bråk med handelsfederationen. Må Kraften vara med oss alla.

– Och min padawan..? Frågade Obi-Wan.

– Behöver honom här, vi gör, svarade Yoda lika lugnt som alltid.

Vid Jeditemplets flyghangar skulle Anakin och Obi-Wan gå skilda vägar. De stod precis vid skeppet som Obi-Wan skulle åka iväg med.

– Anakin, gör inget dumt nu.

– Visst, mästare.

Obi-Wan steg in i skeppet, och innan han stängde cockpiten så sa han:

– Må Kraften vara med dig.

– Må Kraften vara med dig, mästare, svarade Anakin.

Motorerna startade och skeppet lyfte sig långsamt från plattan. Sedan susade det iväg och flög bort mot Coruscant skyline innan Obi-Wan fortsatte bort från planeten.

Part Two

– Du har rätt, R4. Vi ska tillbaka till Kamino.

Obi-Wan styrde skeppet mot hyperrymdssringen, och ett kort ögonblick senare susade han iväg mot Kaminosystemet. Den korta ljusresan var över på några sekunder, och skeppet kopplades loss från ringen. Obi-Wan såg Kamino framför sig men kände plötsligt en liten störning i Kraften, och när han kikade bakom ryggen fick han se Slayer One som just i det ögonblicket sköt på Obi-Wans skepp. Men Obi-Wan var beredd och parerade skeppets strålar.

– Vad sjutton? Sa han och parerade ytterligare ett par strålar innan han styrde in mot en asteroidsvärm för att skaka av sig skeppet.

I Slayer One satt Boba Fett, som nu var 14 år. Han skickade ut en missil mot Obi-Wan som upptäckte det. Obi-Wan åkte emellan asteroider och enorma stenblock och gjorde kraftiga svängar för att undvika Slayer Ones attacker. Flera stenar sprängdes och även då sattes Obi-Wans styrskicklighet på prov.

– R4, slå på skyddsskölden!

Den lilla droiden kopplade på skölden och i nästa sekund gjorde Obi-Wan en spin med skeppet för att lura bort missilen.

– Bvoop! Sa R4.

Slayer One var hack i häl men det stora skeppet hade svårare att åka emellan asteroiderna än Obi-Wan, så det åkte istället över stenarna.

Obi-Wan styrde skeppet mot en asteroid med ett litet hål och såg chansen att lura bort missilen en gång för alla. Han åkte rätt in genom hålet och precis efter att han gjort det gjorde han en enorm U-sväng runt asteroiden och styrde skeppet rätt uppåt, och det hann inte missilen med.

Boom!

Hela asteroiden sprängdes i bitar och just där ovanför befann sig Slayer One. Boba Fett svor och men lyckades ändå att styra skeppet ur grusstormen. Obi-Wan var beredd på nästa attack men försökte hitta en smidig och snabb flyktväg.

Slayer One sköt iväg ytterligare en skur av strålar och ökade även kraften. Obi-Wan parerade snabbt men R4an träffades.

– Bwiiiiiiiiiiiiiiii! Tjöt den.

Obi-Wan flög bakom en asteroid och lurade bort Slayer One ännu en gång. Efter krönet av nästa asteroid fick Slayer One syn på Obi-Wan och sköt iväg nästa missil. Obi-Wan körde under den massiva asteroiden och körde som i en loop runt den. Han körde rätt emot Slayer One med missilen bakom sig. Boba upptäckte faran direkt, och precis innan Obi-Wan skulle ha kört in i Slayer One körde Obi-Wan åt sidan och missilen åkte rätt in i Slayer One som sprängdes. Men Boba hade skjutit ut sig i sista sekunden och flög iväg i sin lilla kapsel. Obi-Wan lämnade honom och fortsatte in mot Kamino.

Part Three

Vågorna höjde sig som massiva berg med skum som slog emot havsytan med stora mörka då. Regndropparna som mest liknade tjocka strålar fall ner över Kamino, planeten där stormen aldrig slutar. Obi-Wan landade på Tipoca Citys plattform, medan regnet öste ner. Mullret från de svarta molnen ekade. Obi-Wan stängde cockpiten och satte på stöldskyddet innan han småsprang fram i det piskande vädret till dörren.

Dörren öppnades och där stod Tuan We.

– Master Kenobi, sa hon. Ni kommer perfekt. De nya trupperna är redo att skickas i strid. Ni skall genast få prata med premiärministern.

– Tack så mycket, sa Obi-Wan kort.

– Som ni ser har vi skött oss mycket bättre än sist. Vi förstod att ni var alldeles för fåtaliga för att kunna leda miljontals soldater i strid. Därför har vi försett en del av de nya enheterna med förbättrad programmering och extra träning, så att dessa kan tjänstgöra som specialstyrkor eller undanbefäl mellan jediriddare och standardtrupperna.

Premiärministern visade Obi-Wan runt i träningslokalerna och Obi-Wan noterade de nya specialiserade enheterna.

– Jag måste erkänna att de är magnifika, sa Obi-Wan. Hur får jag med de till Coruscant?

– Vi har redan förberett allt, sa premiärministern och petade sig i örat. Alla enheter står klara för avfärd. Klonbefälhavarna bara väntar på order.

Obi-Wan bugade sig.

– Tack ännu en gång.

– Kom gärna tillbaka, sa premiärministern och sa farväl.

Obi-Wan gav sig ut i störtregnet och fick se de stora skeppen som Kaminoanerna hade byggt för att transportera klonerna. Nästan alla hade kört ut och var klara att lyfta. En klon med blå markering hälsade på Obi-Wan i regnet:

– Hejsan, master Kenobi. Jag är Kapten Cody, klonbefälhavare.

– Mycket bra, svarade Obi-Wan. Gör redo för avfärd mot Coruscant i alla skepp.

– Jag är på väg, sir.

”Jösses”, tänkte Obi-Wan. ”De nya enheterna är verkligen annorlunda. Liksom mer - mänskliga. De är inte som droider när det gäller att prata.”

Obi-Wan hade inte mer tid att tänka på det nu. Han skyndade sig till sitt skepp på andra sidan plattformen, men precis när han kommit runt hörnet såg han nåt som han inte väntade sig. Ett federations skepp hade landat på plattformen.

”Federationsskepp!” Tänkte Obi-Wan. ”Men vad gör de här? Bäst jag tar mig en närmare titt...”

Obi-Wan smög sig genom regnet och gömde sig bakom en kamnioskyttel. Ut ur skeppet steg Vicekungen Nute Gunray och hans rådgivare Rune Haako, tätt följda utav sina battle droids.

”Vicekungen också!” Utbrast det i Obi-Wans huvud. ”Vad gör de här? De tänker väl inte...”

Obi-Wan skulle precis smyga sig närmare då han hörde en ljussabel tändas bakom sig. En elak stämman hånskrattade bakom honom.

Du tänker väl inte gå redan...?

Part Four

”Varför ska Obi-Wan få åka ut på ett häftigt uppdrag och inte jag?” Tänkte Anakin. ”De underskattar mig trots att jag skulle kunna grilla de hela bunten.”

Anakin hade blivit kvarlämnad på Coruscant av rådet för att vakta Jeditemplet och förhindra att någon obehörig tog sig in.

”Och vad är det jag får göra om inte vakta Jeditemplet? Pyttsan, vad är det för struntuppdrag de ger mig egentligen? Detta kan ju en apa göra.”

Han sparkade förargat i stenväggen.

”Gubbar!”

Sedan satte han sig ner på trappgången och suckade. Där satt han länge, innan det plötsligt kom tre Jediriddare fram, som alla var kvinnor.

– Vad gör ni här? Frågade Anakin surt och reste sig upp.

– Jediriddarna Luminara Undulu, Barriss Offee och Aayla Secura har skickats hit för att skydda Jeditemplet, sa Jediriddaren till vänster.

”Jaså?!” Tänkta Anakin. ”De litar inte ens på mig! De tänker byta ut mig mot ett paket amatörer!”

Anakin vände sig och gick in mot skuggan.

”Nåväl, det är ändå JAG som bestämmer. De får vakta de andra delarna medan jag tar huvudingången.”

Han vände sig om.

Jag vaktar huvudingången, sa han. Ni tar de övriga ingångarna.

”Det här är verkligen trist”, tänkte Anakin. ”Och så händer det inte något. De var verkligen riktigt schyssta som gav mig det här uppdraget, om man nu kan kalla det uppdrag.”

Efter en liten stund sprack Anakins tålamod.

”Jag står inte ut längre. Jag måste göra något annat. Det gör nog inget om jag struntar i vakten ett tag, det händer ju ändå inget.”

Anakin reste sig upp och gick inåt i Jeditemplet. Det stora vänterummet var verkligen helt tomt på folk nu när alla var ute och slogs i tusentals stjärnsystem. Anakin suckade igen och slog sig ner i en utav fätöljerna. Han var fruktansvärd trött på att ha tråkigt. Han gav ifrån sig en djup suck och trodde att han skulle slumra till, då han tyckte att han hörde ljudet av lasersvärd och pistolskott. Måste ha varit ren inbillning. Men ljudet fortsatte ändå, och denna gången kunde man även uppfatta ett skrik på hjälp. Anakin kände fara i Kraften och rusade genast mot de andra delarna av bygganden. Under vägen fick han syn på övervakningsskärmar, och såg att de tre Jediriddarna stod och slogs mot två okända riddare. Anakin tvärnitade och tog sig en noggrannare titt. De två andra hade blodrött färgade lasersvärd, den ene dubbelsabel.

– Vad sjutton...?

Han sprang vidare genom korridorerna och kom äntligen fram till del C. Där stod Luminara, Barriss och Aayla och slogs mot de två okända riddarna. De båda var maskerade och slogs med farligt snabba Sithmetoder. Anakin sprang hastigt fram och drog snabbt fram sitt lasersvärd. Han hoppade framåt och räddade Aayla från en halshuggning. Anakins blåfärgade svärd slog emot det rödfärgade. Den okände riddaren fintade bort Anakins ljussabel och måttade en ny attack. Anakin parerade och deras laserfight fortsatte samtidigt som Barriss och Luminara fäktades mot den andre riddaren med dubbelsvärdet. Aayla hade kommit upp på benen igen och gick till attack med attackställningen Djem So. Den okände riddaren parerade både Aaylas och Anakins slag med en låg Kai-Kan-ställning, och fortsatte sedan att attackera gång på gång mot Anakin och Aayla som parerade slag efter slag medan de kom allt längre in i Jeditemplet. De rispade upp väggarna med sina ljussablar och gjorde volter över möblerna. Barriss och Luminara kämpade för sina liv mot den grymme Sithriddaren som med sina snabba attacker –och pareringsmetoder hade ett klart övertag. Anakin och Aayla hade blivit jagade uppför en trappa och gjorde ett dubbelslag mot Sithriddaren de slogs mot, som upptäckte det och gjorde en framåtvolt över de båda medan han hade sitt lasersvärd fullt berett att hugga ihjäl de efter att ha landat.

”Ett stort misstag,” tänkte Anakin.

Precis när Sithriddaren var över de gjorde Anakin en vändning som innebar döden för Sithriddaren. Anakins ljussabel var redan igenom honom innan han ens hunnit landa, och då var han död.

Aayla som först förstått att Sithriddaren var död när Anakin drog ut sitt lasersvärd ur honom, sa:

– Wow.

Båda två rusade snabbt ner till Barriss och Luminara som fortfarande inte hunnit bemästra den kraftfulle Sithriddaren. Han gjorde en rak uppåtskrub och knäckte sitt dubbelsvärd itu så det blev till två stycken, och landade mitt framför Aayla och Anakin som gick till snabb attack. Den onde Sithen parerade de utan ansträngning med sina två ljussablar. Barris och Luminara attackerade bakifrån men Sithriddaren parerade attackerna från båda sidor. Luminara stod på kanten för Sithens nya anfall, fick ett stort sår på axeln och ramlade bakåt. Anakin, Aayla och Barriss fortsatte striden medan Luminara låg och jämrade sig. Den onde Sithen snurrade sina två lasersvärd som pinnar mellan Jediriddarna som parerade slagen. Anakin förstod att denne riddaren måste vara en Sithlord eftersom han stod emot vilka attacker man än gjorde. Gång på gång försökte Anakin attackera alla hans kroppsdelar, men Sithlorden parerade alla slag som han försökte göra. Tillslut gjorde Sithlorden en miss när Aayla och Barris turligt nog slog samma attack samtidigt, och därför hade Anakin fritt utrymme. Sithlordens huvud blev avhugget av Anakins ljussabel i samma ögonblick, och striden var slut. Alla tre sänkte sina lasersvärd. Barris skyndade sig mot Luminara för att läka hennes sår, medan Aayla tittade förundrat på Anakin.

– Vilken mästare, sa hon. Du tog båda två.

– *Vi tog de tillsammans*, sa Anakin med en stel blick. Vad sjutton var det de gjorde här inne?

Aayla böjde sig ner mot den döde Sithlorden och tog upp en sak ur hans svarta innerficka.

– För den *här*, sa hon och höll upp något som fick Anakin att häpna.

Part Five

Obi-Wan vände sig om och fick se Greve Dooku. De stod ungefär fyra meter ifrån varandra.

– Jag borde ha förstått att det var något lurtt, sa Obi-Wan. Vad är det ni gör här? Är ni här för att sabotera kloningen?

– Åh, min käre Obi-Wan, svarade greven lika lamt som vanligt. Nu ska vi inte förhast oss här. Jag är här i affärer.

Obi-Wan backade långsamt. Han skulle inte ha en chans mot Dooku i det här ösregnet.

– Skurkaffärer antar jag? Sa Obi-Wan och smög sig ytterligare lite bakåt.

– Min käre Obi-Wan, så djupt skulle jag aldrig sjunka.

Men det kan jag, sa Obi-Wan och gjorde en kraftfull bakåtvolt upp i luften. Han ven genom stormvinden och slungades runt i luften. En kaminoansk flygödlan som just i det ögonblicket for förbi, greppade Obi-Wan tag i och drog sig upp på. Flygödlan försökte kasta av Obi-Wan gång på gång, men trots det lyckades Obi-Wan emellertid hålla sig kvar hela tiden. Dooku sänkte sin ljussabel och gick framåt.

– Däre, sa Dooku och skymtade Obi-Wans siluett mot vinden.

Obi-Wan som äntligen fått grepp om flygödlan hade nu uppsikt över hela Tipoca City. Han kunde se att flera federationssskepp hade landat runt om i staden. Regnet som piskade på Obi-Wan kändes som skott i vinden. Flygödlan hamnade i en liten luftgrop och Obi-Wan var nära att ramla av igen.

– Oaaah! Vrålade han.

När han fått tag i flygödlan på nytt styrde han ner mot den östra plattformen, och klonernas skepp.

”Jag hatar, hatar och återigen HATAR att flyga!”

Vinden tog tag i Obi-Wan och flygödlan igen, men den här gången kom den bakifrån. De slängdes framåt och neråt.

– Vad håller du på med din dumma ödla? Sakta ner då! SAKTA NER DÅ!

Kapten Cody och Kommendör Gree var klara att lyfta.

– Var är Obi-Wan? Sa Gree.

(Oaaah)

BAM!

– Där är han.

– Jag går ut och hämtar honom.

Obi-Wan hade kraschat rätt in i rutan på skeppet. Men Cody var där och Obi-Wan vaknade snabbt upp igen.

– Master Obi-Wan, är ni okej?

– Jag mår fint, det är bara en liten skråma. Det där förbannade flygfäet alltså... Men nu är det bråttom. Jag har upptäckt federations skepp runt om i hela staden. Vi måste genast åka härifrån!

– Ja, master Kenobi. Det här var verkligen inte bra.

De skyndade sig in i skeppet och Kommendör Gree anropade alla skepp att lyfta. Motorerna startades, och alla klonskeppen flög iväg.

– Vad är det för något som kommer emot oss? Sa Obi-Wan.

– Vet inte, sir, sa Kommendör Gree.

– Vänta lite nu... sa Obi-Wan. Det där är federations skepp!

Kapten Cody vände sig mot Obi-Wan.

– Anropa alla enheter och gör er klara för luftstrid, sa Obi-Wan.

– Genast, sa Kapten Gree.

Alla skepp slog om till stridsläge och utvalda kloner satte sig på sidorna av skeppen för att skjuta ner fienden med massiva laserkanoner. Fiendeskeppen kom som en storm. Det sköts hejvilt, och regnet gjorde det inte mycket bättre. Skepp flög åt alla håll och vinden gjorde det mycket svårare att styra skeppen. Klonerna som sköt laserskott hade en lyckad start och många federations skepp föll ner mot det svarta havet, när det plötsligt slog ner en blix i ett utav klonernas skepp.

Striden fortsatte ändå och vid detta lag hade ingen en blekaste aning om vad som var upp eller ner.

- Gör alla ARK-170 klara för utskickning.
- Ja, kapten.

Alla de stora klonskeppen sände ut småskepp för att attackera federationskeppen på närmare håll. Förutom alla klonerna hade även Obi-Wan lyckats hamna i ett utav ARK-skeppen.

- ARK 4 anropar ARK 5, hör ni mig.
- ARK 5 hör er, ARK 4. Var beredd att skjuta på signal.

Alla skeppen flög genom luften och var beredda på världens strid.

- ELD!

ARK-skeppen sköt mot federationskeppens alla håll och kanter. Det kraftiga regnet gjorde att inga sköldar fungerade, och att det kunde bli en kort strid. Obi-Wan och de andra ARK-skeppen flög undan skott på skott från de stora fiendeskeppen, medan de själva kämpade för att träffa de stora skeppens svaga sidor.

Efter en stunds skjutande fick de tillslut ner ett utav de stora federationskeppen. Det ramlade uppåt, som antagligen var neråt mot planeten. Regnet fortsatte och Obi-Wan drömde om vindrutetorkare.

Just i det ögonblicket skickade federationskeppen ut sina småskepp för att attackera ARK-skeppen. Nu blev det tuffare tag och striden såg ut att kunna bli längre än väntat.

- ”För tusan”, tänkte Obi-Wan. ”Med det här ösregnet kan detta ta ett tag.”

Part Six

Anakin trodde inte sina ögon. Det han fick se var något oväntat. Aayla höll upp ett mystiskt papper. Anakin gick framåt och studerade pappret.

”KLONTRUPPERNAS STANDARDORDER”

”ORDER 1: AVVAKTA”

”ORDER 2: ANFALL”

Anakin stannade upp och utbrast:

- Det här är ju klonernas orderlista! Varför skulle den mörka sidan vara ute efter de?
- Det undrar jag också, sa Aayla. Vi borde kontakta en Jedimästare.
- Jag aktiverar genast HoloNätet, sa Anakin och sprang iväg. Ta hand om Luminara så länge.

– Javisst.

Anakin sprang uppför trapporna till Jedi Council, och anropade Jedimästare Yoda på Myrkr. Yodas blåa skugga dök upp i den tomma fätöljen.

– Vad händer, min pojk? Frågade Yoda.

– Det har varit två Sithier här, svarade Anakin.

Yoda höjde sina öron i luften.

– Mmm, sa Yoda. Känt det jag har. Men... jag känner också att det är något som bekymrar dig..

– Ja, sa Anakin. Sitherna var ute efter klonernas orderlista. Har ni någon aning om vad det kan betyda?

– Omöjligt att veta, svarade Yoda och sänkte sina långa öron. Den mörka sidan döljer alltid sina hemligheter. Men detta diskuterar vi inte nu. Jag känner en störning i Kraften.

Just i det ögonblicket slogs Obi-Wans sändare på, och ett inspelat meddelande kom fram.

”Anropar Rådet, jag är mitt i en strid på Kamino. Separatisterna har anfallit den nya sändningen kloner, och vi behöver fler skepp om vi ska kunna vinna detta slaget. Min sändares räckvidd har svårt att sända några signaler i det här regnet överhuvudtaget. Jag har träffat på... bzzz...Krhzzzzzzz!”

– Mästare! Sa Anakin.

Yoda sänkte huvudet. Anakin vände sig om och sa:

– Vad ska vi göra nu?

– Bege dig till Kamino med de jediriddare du kan hitta, och ta med de klonenheter du hittar på Coruscant. Vakta Jeditemplet personligen, skall jag göra.

Aayla Secura, Luminara Undulu, Barriss Offee och Anakin Skywalker anropade så många kloner de kunde hitta på Coruscant. Sedan fyllde de massor av Republic Assault Ships med kloner och Republic Attack Gun Ships. Sedan bar det iväg till – Kamino.

Part Seven

En storm av separatisternas starfighters attackerade ARK-skeppen och Obi-Wan. Laserblixtrar for hit och dit, och vädret försämrades liksom sikten.

– ARK 3, täck mig, jag har en skada på högra vingen.

– Uppfattat.

Kampen fortsatte. Skepp sprängdes ett efter ett, och när separatistkryssarna sände ut ytterligare en hjord av starfighters trodde alla att striden var över. De sista av ARK-skeppen lyckades med möda försvara sina transportskepp.

”Var tusan är de?!” Tänkte Obi-Wan medan han styrde undan de värsta skotten.

Just i det ögonblicket slogs Obi-Wans sändare på. Anakin dök upp på skärmen.

– *Nämen hejsan, mästare.*

– Det var då på tiden, sa Obi-Wan. Här håller vi på att dö.

Till höger om slaget (som alltså var uppåt), kunde man skåda trots stormen enorma Republic Assault Ships stanna upp.

– Jaså, sa Kapten Cody till Gree. Det var DET hållet som var uppåt.

Ur de stora skeppen flög hundratals Republic Gun Ships (RGS) ut och attackerade separatisternas styrkor.

Med RGS-skeppens kraftfulla laserkanoner hade nu klonerna övertaget. Skepp sprängdes och ARK-skeppen såg ny möjlighet att anfälla separatistkryssarna på nytt.

Slaget om Kamino hade nu nått sin fulla styrka. Med regnet som beskyddare fick klonerna slut på separatisternas sista skepp.

– Yeehaw! Hördes det runt om i alla ARK-skepp.

På ett utav klonernas transportskepp var det också munter stämning.

– Vi vann, sa Kapten Cody.

– Härligt, sa Kommendör Gree. Det firar vi med kaffe och bulle.

Men Obi-Wan var inte så munter. Han visste att Greve Dooku fanns kvar nere på Tipoca City, om han inte flytt. Han kontaktade Anakin.

– *Anakin! Landa på plattformen med ett skepp. Vi måste ta tag med Greve Dooku.*

– Den jäveln igen..?

- *Anakin, han får inte komma undan! Om vi får död på honom kan det få ett slut på kriget!*
- Ja, ja, vi kommer!

Anakin, Luminara, Barriss och Aayla hoppade in i ett RGS-skepp, och bad piloten att köra ner de till Tipoca Citys plattform. Efter en svår navigation lyckades de tillslut hitta vägen ner mot planeten. Obi-Wans ARK-skepp och RGS-skeppet landade på plattformen, och alla fem Jedis steg ut ur sina skepp.

De gick framåt i det tunga regnet. De kunde skymta en röd ljussabel i mörkret framför de. Alla drog fram sina lasersvärd. Ur mörkret trädde Greve Dooku fram.

- Nämen, sa han. Vad trevligt. Fem Jedis kommer och hälsar på.
- Ge dig Dooku, sa Obi-Wan. Du har ingen chans.

Mina kära vänner, tror ni att jag står ensam?

Part Eight

En annan gestalt uppenbarade sig i mörkret..

– Tillåt mig presentera min lärling, Darth Fugu, sa Dooku skadeglatt.

En mörkröd ljussabel tändes. Den var ovanligt lång. Lärlingen var maskerad och såg ytterst farlig ut och förförd av den mörka sidan.

”Ingen mammas pojk precis,” tänkte Obi-Wan.

Anakin svalde.

– Vad gör vi nu, mästare?

– Vi gör som alltid gör.

Greve Dooku och Darth Fugu attackerade. Obi-Wan och Anakin gick till försvar mot Dooku, medan Luminara, Aayla och Barriss gick till försvar mot Fugu. Gnistor uppenbarade sig, och nya attacker kom gång på gång. Dooku var verkligen en mästare på lasersvärdsfajt, men Obi-Wan och Anakin tillsammans bildade en duo mäktigare än något annat. Anakin slog med sin ljussabel hit och dit i luften och parerade alla slag som Dooku försökte attackera. Obi-Wan väjde undan och duckade ett snabbt slag. Den mörke Sithlorden upptäckte att han inte skulle klara av det här, trots sina vassa Form II-metoder. Han försökte gång på gång men det gick inte. Även Obi-Wan och Anakin insåg att Dooku inte skulle klara av det här, om inte hans lärling nu visade vad han gick för. Sakta men säkert tvingade Anakin och Obi-Wan greven till reträtt. Bort från den andra striden och upp på ett av Tipoca Citys blöta metallbyggnader. Dooku hoppade från den ena byggnaden till den andra medan han funderade ut en manöver.

Luminara, Barriss och Aayla pressade sina Jedikrafter till det yttersta när de slogs mot den onde Darth Fugu. Med en låg Kai-Kan-ställning parerade Barriss Fugus slag, medan Aayla och Luminara attackerade Sithen gemensamt med attackställningen Djem So. Men Fugu var snabbare än de trott. Han parerade båda slagen och gick till anfall på nytt. Det gick väldigt fort och de tre Jedierna hade nu svårt att hänga med. Dooku som nu stannat upp på en metallbyggnad nära den andra striden vände sig om. Obi-Wan och Anakin hoppade fram ur regnet i samma ögonblick.

– Dooku, du kan inte vinna det här, sa Obi-Wan frustrerande.

– Jag har många äss i armen, svarade greven och använde sina sista Krafter till att göra ett Force Jump genom den våta luften.

Med otrolig precision bytte han och hans lärling plats. Lärlingen gled liksom sin Mästare genom luften och landade framför de förvånade Obi-Wan och Anakin.

Under tiden som Jedierna slogs mot den mörka sidans slavar höll klonkriget på för fullt breddvid de. Slaget om Kamino var i mitten av sin tid. Klonerna som för tillfället rensade upp bland kvarstående separatistiska skepp, trodde att slaget var vunnet. Då plötsligt började vattnets vågor sköljas undan, och något massivt höjde sig upp ur havet.

– Det där är ingen Aiwha, sa Kapten Cody.

Metallvidundret steg upp ur utan. Vågorna tvingades åt alla håll och kanter. Det var dags för Teknoförbundets arméer att göra entré.

– Det där bådär inte gott, fortsatte Cody. Kommendör Ted, gör klar att skjuta iväg UV-skeppen.

– Ja, sir.

En flock av UV-skepp skickades ut ur de kaminoanska transportskeppen. UV-skepp var specialfighters som kunde strida både under och ovanför vattenytan.

Teknoförbundets massiva moderskepp sände ut en hjord av Waterfighters som gick till snabb attack mot UV-skeppen. UV-skeppen parerade strålkanonernas skott och dök ner under havsytan. Alla Waterfighters följde efter, ner i Kaminos mörkaste plats.

Part Nine

Den häftiga lasersvärdsduellen fortsatte. Obi-Wan och Anakin fick känna på Darth Fugus vrede, och han var en betydligt bättre svärdsfäktare än sin mästare. Regnet fortsatte att ösa ner, deras hår piskade mot ansiktet där de stod och parerade slag efter slag. Greve Dooku som slogs mot de tre kvinnliga Jedierna visste att han skulle klara sig bättre mot de än mot superduon Anakin/Obi-Wan. Alla var fokuserade. Alla var stela av kylan och regnet. Men ingen gav upp. Alla var redo att ge sina liv åt striden.

Under djupet av luftstriden pågick ett tungt artilleri. Waterfighters och UV-skepp simmade runt i det stormiga havet och sköt laserskott mot varann.

- Håll till vänster, fiendeskepp rakt framöver. Täck mig bakifrån.
- Uppfattat, Blå 4.

De eleganta republikanska UV-skeppen susade fram likt pilar. Propellrarna gick för full maskin. Fiendeskeppen sköt en skur skott, men gruppen svängde vänster, gjorde några snabba vändningar och gjorde sig beredda att anfälla.

- ELD!

Tre Waterfighters träffades av strålen. De löstes upp i en ljudlös explosion. Delarna spred sig genom vattnet men sjönk så småningom ner mot den gytjiga marken i små dunsar som knappt märktes.

Blå 3, 4, 5 och 6 gjorde sig beredda på nästa anfall. De andra UV-skeppen stred mot andra fiendeskepp och tyvärr blev några nerskjutna.

- Var beredda, dyk in mellan de stora klipporna.
- Uppfattat, Blå 6.
- Blå 3, är du skadad?
- En liten repa på göra vingen, inget allvarligt.
- Gör er redo nu, DYK!

UV-skeppen dök in bland klippornas rev och rika växtighet. En grupp Waterfighters, ungefär tio stycken följde efter.

- Gör undanmanöver nu.

Blå 3, 4, 5, och 6 svängde åt olika håll. Fiendeskeppen blev förvirrade och några körde rätt i in den hårda bergsväggen och sprängdes. Men det var fortfarande en hel del kvar att

handskas med. Blå 3 hade en liten skada på sin vinge, men det var inget allvarligt – trodde han. Plötsligt stängdes hela elsystemet av.

– Mayday, mayday, jag har förlorat kontrollen över skeppet, elsystemet har kolat. Hallå? Hallå? Hör ni mig? Detta är Blå 3, hör ni mig?

Den stackars klonen fick ingen signal, han hade kommit för långt ifrån gruppen. Det hade varit ute med honom, om han inte haft den otroliga tur som han nu fick. Han gled ner mot en gyttjig sandmark och stoppades upp av diverse växter och koraller. Plötsligt blev allt tyst och ljuset släcktes. Det blev helt mörkt.

Kapten Cody och kommandör Ted satt och drack kaffe och åt bullar i ett Republic Assault Ship, när plötsligt de såg något komma emot dem.

– Gud vad gott det här var, men vad är det där som kommer emot oss? Sa Ted.

– Bry dig inte, njut av gifflarna så länge, svarade Cody och högg in på chokladkakorna.

När skeppet kom närmre kunde man skymta vad det var. Det var ett skepp – men inget vanligt skepp. Det såg ut som en rymdskyttel.

– Det är nog bara utrustning och reservdelar till Tipoca City.

Det var något mystiskt med rymdskytteln. Den landade nära ljussabelstriden, och Greve Dooku såg lättad ut. Att slåss mot tre Jedis samtidigt var något man inte gjorde varje dag. Han hoppade ur striden och flydde in i skeppet som nyss landat. Luminara, Aayla och Barriss gjorde allt för att hinna ikapp skeppet innan det hann stiga, men någon mystisk Kraft gjorde att de flög bakåt mot marken.

Plötsligt hoppade även Darth Fugu ur striden, och han landade några meter innan skeppet, men rymdskytteln struntade i honom, och istället blev även han tillbakakastad av en mystisk Kraft. Anakin och Obi-Wan släckte bekymrat sina ljussablar och hoppade ner från metallbyggnaden för att hjälpa de kvinnliga Jediriddarna upp på fötter. Darth Fugu, som hade blivit kvarlämnad, reste sig sakta upp och tittade på de fem. Sedan skrek han, tände sin ljussabel och stack det rätt igenom sin kropp. Och han föll livlös mot marken.

Trots de snabba och tåliga fiendeskeppen som Teknoförbundet skjutit ut lyckades UV-skeppen tillslut spränga de sista och vinna en knapp seger under vattnet. Efteråt letade de efter kvarvarande piloter, och som tur var blev den stackars klonen i Blå 3 hittad och uppskickad till ytan där han genast blev omhändertagen. Jediriddarna kontaktade Jeditemplet, och Obi-Wan hade ett råd genom HoloNätet med Rådet på Coruscant.

– Mycket har hänt på senaste tiden, sa Mace Windu. Vi borde alla stärka försvaret och skicka klontrupper till fler hotade system nu när vi har fått den nya sändningen kloner.

– Och de mystiska Sithridarna? Frågade Obi-Wan.

– Förblindade vi blivit, sa Yoda. Någon okänd Kraft har fördunklat vår syn in i den mörka sidan.

– Det här är oroväckande, sa Mace Windu. Det känns som om det här kriget är förutbestämt av någon. Och jag gillar inte den tanken.

Det blev tyst för en stund, innan Obi-Wan sa:

– Då säger vi så... Må Kraften vara med oss.

Mötet avslutades, och Obi-Wan bad ett transportskepp hämta upp de.

De fem Jedierna tittade ut mot det stormiga havet.

– Mästare, sa Anakin.

– Ja? Sa Obi-Wan och vände blicken mot sin padawan.

– Ibland... känner jag konstiga saker.

Obi-Wan kände Anakins fruktan.

– Vad säger du Anakin?

– Jag... sa Anakin försiktigt. Jag känner någons vilja att störta Jedierna och republiken.

Och på något sätt, känns det som om den försöker få över mig.

– Du måste samla dig, Anakin, sa Obi-Wan lugnande. Låt inte den Mörka Sidan fördunkla din syn. Kriget gör oss alla upprörda, men låt dig inte dras in i tankar om framtiden. Kom ihåg att alltid hålla dig där du är.

– Ja, mästare.

Plötsligt slutade regnet, och solen gick upp. Vattendroppar började torka, och UV-skepp dök upp i det blanka havet. Överallt flög skepp runt, och alla kloner började hurra. Solen sken över Tipoca City och dess hav som omgav allt. Det stora havet bredde ut sig. Slaget var vunnet. Aldrig förr hade Kamino varit vackrare.